

СПОРАЗУМЕНИЕ ЗА СТРАТЕГИЧЕСКО ПАРТНЬОРСТВО
между Европейския съюз и неговите държави членки, от една страна, и Япония, от друга страна

ЕВРОПЕЙСКИЯТ СЪЮЗ, наричан по-нататък „Съюзът“,

и

КРАЛСТВО БЕЛГИЯ,

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ,

ЧЕШКАТА РЕПУБЛИКА,

КРАЛСТВО ДАНИЯ,

ФЕДЕРАЛНА РЕПУБЛИКА ГЕРМАНИЯ,

РЕПУБЛИКА ЕСТОНИЯ,

ИРЛАНДИЯ,

РЕПУБЛИКА ГЪРЦИЯ,

КРАЛСТВО ИСПАНИЯ,

ФРЕНСКАТА РЕПУБЛИКА,

РЕПУБЛИКА ХЪРВАТИЯ,

ИТАЛИАНСКАТА РЕПУБЛИКА,

РЕПУБЛИКА КИПЪР,

РЕПУБЛИКА ЛАТВИЯ,

РЕПУБЛИКА ЛИТВА,

ВЕЛИКОТО ХЕРЦОГСТВО ЛЮКСЕМБУРГ,

УНГАРИЯ,

РЕПУБЛИКА МАЛТА,

КРАЛСТВО НИДЕРЛАНДИЯ,

РЕПУБЛИКА АВСТРИЯ,

РЕПУБЛИКА ПОЛША,

ПОРТУГАЛСКАТА РЕПУБЛИКА,

РУМЪНИЯ,

РЕПУБЛИКА СЛОВЕНИЯ,

СЛОВАШКАТА РЕПУБЛИКА,

РЕПУБЛИКА ФИНЛАНДИЯ,

КРАЛСТВО ШВЕЦИЯ и

ОБЕДИНЕНОТО КРАЛСТВО ВЕЛИКОБРИТАНИЯ И СЕВЕРНА ИРЛАНДИЯ,

договарящи се страни по Договора за Европейския съюз и Договора за функционирането на Европейския съюз, наричани по-долу „държавите членки“,

наричани по-долу „Съюзът като страна по споразумението“,

от една страна,

и

ЯПОНИЯ,

от друга страна,

наричани по-долу заедно „страните“,

КАТО ПОТВЪРЖДАВАТ ОТНОВО своята ангажираност с общите ценности и принципи, и по-специално демокрацията, върховенството на закона, правата на човека и основните свободи, които съставляват основата за тяхното дълбоко и дълготрайно сътрудничество като стратегически партньори;

КАТО ПРИПОМНЯТ все по-тесните връзки, изградени между тях след приемането през 1991 г. на Съвместната декларация за отношенията между Европейската общност и нейните държави членки и Япония;

КАТО ЖЕЛАЯТ да надградят и подсилят ценния принос, който съществуващите споразумения между тях в различни области имат към техните отношения;

КАТО ПРИЗНАВАТ, че нарастващата взаимозависимост в глобален план води до необходимостта от задълбочено международно сътрудничество;

КАТО СЪЗНАВАТ, в тази връзка, като глобални партньори, имащи еднакви възгледи, споделената си отговорност и ангажимент за създаването на справедлив и стабилен международен ред в съответствие с принципите и целите на Устава на Организацията на обединените нации и за постигането на мир, стабилност и просперитет в света, както и човешка сигурност;

ТВЪРДО РЕШЕНИ, в тази връзка, да работят в тясно сътрудничество за преодоляване на големите световни предизвикателства, с които международната общност трябва да се справи, като разпространението на оръжия за масово унищожение, тероризма, изменението на климата, бедността и заразителните болести, както и заплахите за общия интерес в областта на морското дело, киберпространството и космическото пространство;

ТВЪРДО РЕШЕНИ, в тази връзка, също така, че най-тежките престъпления, пораждащи безпокойство сред международната общност като цяло, не трябва да остават ненаказани;

РЕШЕНИ, в тази връзка, да засилят цялостното си партньорство по всеобхватен начин посредством разширяване на политическите, икономическите и културните връзки и посредством споразумения;

РЕШЕНИ също, в тази връзка, да засилят своето сътрудничество и да осигуряват цялостната съгласуваност на сътрудничеството, включително чрез засилване на консултациите на всички равнища и чрез предприемане на съвместни действия по всички въпроси от общ интерес;

КАТО ОТБЕЛЯЗВАТ, че в случай че страните решат, в рамките на настоящото споразумение, да сключат специални споразумения в областта, отнасяща се до пространството на свобода, сигурност и правосъдие, които да бъдат сключени от Съюза съгласно дял V от част трета от Договора за функционирането на Европейския съюз, разпоредбите на подобни бъдещи специални споразумения няма да обвързват Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия и/или Ирландия, освен ако Съюзът, едновременно с Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия и/или Ирландия по отношение на съответните им предходни двустранни отношения, не уведоми Япония, че Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия и/или Ирландия е/са обвързани с подобни бъдещи специални споразумения като част от Съюза в съответствие с Протокол № 21 относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз; като отбелязват, че всички последващи вътрешни за Съюза мерки, които се приемат за изпълнение на настоящото споразумение по силата на въпросния дял V от част трета от Договора за функционирането на Европейския съюз, няма да обвързват Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия и/или Ирландия, освен ако те не са уведомили за желанието си да участват в подобни мерки или да ги приемат в съответствие с Протокол № 21; и като отбелязват също, че подобни бъдещи специални споразумения или подобни последващи вътрешни за Съюза мерки попадат в приложното поле на Протокол № 22 относно позицията на Дания, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз,

СЕ СПОРАЗУМЯХА ЗА СЛЕДНОТО:

Член 1

Цел и общи принципи

1. Цел на настоящото споразумение е страните да:

- а) укрепят цялостното партньорство помежду си чрез задълбочаване на политическото и секторното сътрудничество и на съвместните действия по въпроси от общ интерес, включително във връзка с регионални и глобални предизвикателства;
- б) осигурят дългосрочна правна основа за засилване на двустранното сътрудничество, както и на сътрудничеството в рамките на международни и регионални организации и форуми;
- в) допринесат съвместно за мира и стабилността в международен план чрез насърчаване на мирното уреждане на спорове съобразно с принципите на справедливост и на международното право; и
- г) допринесат съвместно за утвърждаването на споделените ценности и принципи, и по-специално демокрацията, върховенството на закона, правата на човека и основните свободи.

2. С оглед на постигането на посочената в параграф 1 цел страните прилагат настоящото споразумение въз основа на принципите на взаимно уважение, равноправно партньорство и зачитане на международното право.

3. Страните засилват партньорството си чрез диалог и сътрудничество по въпроси от взаимен интерес в областта на политическите въпроси, външната политика и политиката на сигурност и сътрудничество в други сектори. За тази цел страните провеждат срещи на всички равнища, включително на равнище лидери, министри и висши служители, и насърчават по-широки контакти между своите народи, както и парламентарния обмен.

Член 2

Демокрация, върховенство на закона, права на човека и основни свободи

1. Страните продължават да утвърждават споделените ценности и принципите на демокрацията, върховенството на закона, правата на човека и основните свободи, които са в основата на вътрешните и международните политики на страните. В тази връзка страните потвърждават, че зачитат Всеобщата декларация за правата на човека и съответните международни договори относно правата на човека, по които са страни.

2. Страните утвърждават тези споделени ценности и принципи на международните форуми. Страните осъществяват сътрудничество и координация, когато е целесъобразно, за утвърждаването на тези ценности и принципи и превръщането им в реалност, включително със и във трети държави.

Член 3

Насърчаване на мира и сигурността

1. Страните си сътрудничат за насърчаване на мира и сигурността в международен и регионален план.

2. Страните съвместно насърчават мирното уреждане на спорове, включително в съответните им региони, и насърчават международната общност да урежда всички спорове с мирни средства в съответствие с международното право.

Член 4

Управление на кризи

Страните засилват обмена на мнения и се стремят да действат съвместно по въпроси от общ интерес в областта на управлението на кризи и укрепването на мира, включително чрез насърчаването на общи позиции, осъществяването на сътрудничество във връзка с резолюции и решения в рамките на международни организации и форуми, подпомагането на националните усилия в държави след конфликт за постигане на траен мир, както и осъществяването на сътрудничество във връзка с операции за управление на кризи и други съответни програми и проекти.

Член 5

Оръжия за масово унищожение

1. Страните си сътрудничат за укрепването на режима за неразпространение и разоръжаване с цел да предотвратят разпространението на оръжия за масово унищожение и средствата за доставянето им посредством пълно спазване и изпълнение на задълженията си съгласно международното право, в това число съответните международни споразумения и други международни задължения, приложими спрямо страните.

2. Страните утвърждават Договора за неразпространение на ядреното оръжие, съставен в Лондон, Москва и Вашингтон на 1 юли 1968 г. (наричан по-долу „Договор за неразпространение“), който е фундаментът за преследване на целта за ядрено разоръжаване, крайъгълен камък за режима за неразпространение на ядрено оръжие в глобален план, както и основа за насърчаване на използването на ядрената енергия за мирни цели. Страните също така провеждат политики и продължават активно да допринасят за глобалните усилия за постигането на по-безопасен свят за всички, като подчертават значението на предприемането на действия за преодоляване на всички предизвикателства пред режима за неразпространение и разоръжаване и необходимостта да се утвърждават и укрепват Договора за неразпространение, и също така да се създават условия за свят без ядрено оръжие, съобразно с целите на Договора за неразпространение, по начин, утвърждаващ международната стабилност, и въз основа на принципа на ненамалена сигурност за всички.

3. Страните продължават да се борят с разпространението на оръжия за масово унищожение и средствата за доставянето им, по-специално чрез разработване и поддържане на ефективна система за контрол на износа на изделия и технологии с двойна употреба и такива, свързани с оръжия за масово унищожение, включително контрол на крайното потребление и ефективни санкции за нарушения на контрола на износа.

4. Страните поддържат и засилват диалога си в тази област, за да консолидират ангажиментите си, посочени в настоящия член.

Член 6

Конвенционални оръжия, включително малки оръжия и леки въоръжения

1. Страните си сътрудничат и осъществяват координация в областта на контрола върху трансфера на конвенционални оръжия, както и на изделия и технологии с двойна употреба на глобално, регионално, подрегионално и национално равнище с оглед на това да се предотврати тяхното отклоняване, да се допринесе за мира, сигурността и стабилността, както и да се намали човешкото страдание на всяко от тези равнища. Страните разработват и прилагат политиката си за контрол на трансфера по отговорен начин, наред с другото, като отдават дължимото внимание на опасенията на другата страна във връзка със сигурността в глобален план и във връзка със съответните региони на страните, както и други региони.

2. Страните, като потвърждават съответните си ангажименти в рамките на съответните международни правни инструменти, като например Договора за търговията с оръжие, съставен в Ню Йорк на 2 април 2013 г., Програмата за действие на ООН за предотвратяване, борба и премахване на незаконната търговия с малки оръжия и леки въоръжения във всичките ѝ аспекти и съответните резолюции на ООН, осъществяват сътрудничество и когато е целесъобразно, координация в рамките на тези инструменти с цел регулиране на международната търговия и предотвратяване и премахване на незаконната търговия и отклоняването на конвенционални оръжия, включително на малки оръжия и леки въоръжения, както и на боеприпаси. Сътрудничеството в съответствие с настоящия параграф включва, в зависимост от случая, насърчаване на всеобщото приемане и подкрепа за цялостното прилагане на посочените рамки в трети държави.

3. Страните поддържат и засилват диалога, който ще придружава и консолидира ангажиментите им в съответствие с настоящия член.

Член 7

Тежки престъпления от международно значение и Международният наказателен съд

1. Страните си сътрудничат с цел насърчаване на разследването и наказателното преследване на тежките престъпления от международно значение, включително чрез Международния наказателен съд и, по целесъобразност, съдилищата, установени съгласно съответните резолюции на ООН.

2. Страните си сътрудничат с цел да способстват за постигането на целите на Римския статут на Международния наказателен съд, съставен в Рим на 17 юли 1998 г. (наричан по-долу „Статутът“). За тази цел те:

- a) продължават да утвърждават универсалността на Статута, включително, когато е подходящо, чрез споделянето на опита от приемането на мерките, необходими за неговото сключване и прилагане;
- b) бранят целостта на Статута, като защитават основните му принципи; и
- v) работят заедно за по-нататъшното повишаване на ефективността на Международния наказателен съд.

Член 8

Борба с тероризма

1. Страните си сътрудничат на двустранно, регионално и международно равнище с цел предотвратяване и борба с актовете на тероризъм във всички негови форми и проявления в съответствие с приложимото международно право, включително международните споразумения, свързани с борбата с тероризма, международното хуманитарно право и международното право в областта на правата на човека, приложими за страните, и съобразно с принципите на Устава на ООН.

2. Страните засилват сътрудничеството, като вземат предвид Глобалната стратегия на ООН за борба с тероризма и приложимите резолюции на Съвета за сигурност на ООН.

3. Страните насърчават диалога и обмена на информация и мнения по отношение на всички актове на тероризъм, както и съответните методи и практики, като зачитат защитата на неприкосновеността на личния живот и личните данни в съответствие с международното и техните съответни закони и подзаконови разпоредби.

Член 9

Намаляване на химичните, биологичните, радиологичните и ядрените рискове

1. Страните засилват сътрудничеството в областта на превенцията, намаляването, контрола и реагирането на химични, биологични, радиологични и ядрени рискове.
2. Страните засилват сътрудничеството с оглед на укрепването на институционалния капацитет на трети държави за справяне с химични, биологични, радиологични и ядрени рискове.

Член 10

Международно и регионално сътрудничество и реформа на ООН

1. В подкрепа на ангажимента си за ефективно многостранно сътрудничество, страните се стремят да обменят мнения и да засилват сътрудничеството помежду си и, когато е целесъобразно, да координират позициите си в рамките на ООН и други международни и регионални организации и форуми.
2. Страните си сътрудничат за насърчаване на реформата на ООН, за да засилят ефикасността, ефективността, прозрачността, отчетността, капацитета и представителността на цялата система на ООН, в това число на Съвета за сигурност.

Член 11

Политика за развитие

1. Страните засилват обмена на мнения относно политиките за развитие, включително посредством редовен диалог, и когато е уместно, координират конкретните си политики за устойчиво развитие и изкореняване на бедността в световен мащаб.
2. Когато е целесъобразно, страните координират позициите си по въпросите на развитието в рамките на международни и регионални форуми.
3. Страните се стремят да насърчат допълнително обмена на информация и сътрудничеството между съответните си служби и ведомства за развитие и, когато е целесъобразно, координацията на дейностите в дадена държава.
4. В областта на помощта за развитие страните се стремят също така да обменят информация, най-добри практики и опит и да си сътрудничат с цел да противодействат на незаконните финансови потоци, както и с цел предотвратяване и борба с нередностите, измамите, корупцията и другите незаконни дейности, засягащи техните финансови интереси и финансовите интереси на държавите бенефициери, на всички равнища.

Член 12

Управление на бедствия и хуманитарни действия

1. Страните засилват сътрудничеството и, когато е целесъобразно, насърчават координацията на двустранно, регионално и международно равнище за предотвратяване на бедствия, подготовка, реагиране, смекчаване на последиците и възстановяване след бедствия, за да се намали рискът от бедствия и да се повиши устойчивостта в тази област.
2. Страните се стремят да си сътрудничат в областта на хуманитарните действия, включително операциите за спешна хуманитарна помощ, с цел ефективно и координирано реагиране.

Член 13

Икономическа и финансова политика

1. Страните засилват обмена на информация и опит с цел да насърчат тясната двустранна и многостранна координация на политиката в подкрепа на общите си цели за постигане на устойчив и балансиран растеж, способстване на създаването на работни места, борба с прекомерните макроикономически дисбаланси и борба с всички форми на протекционизъм.
2. Страните засилват обмена на информация относно финансовите си политики и разпоредби с оглед укрепване на сътрудничеството, така че да се гарантират финансовата стабилност и фискалната устойчивост, включително чрез подобряване на регулаторния и надзорния режим за секторите на счетоводството, одита, банковото дело, застраховането, финансовите пазари и други части на финансовия сектор, в подкрепа на текущата работа, предприета в рамките на съответните международни организации и форуми.

Член 14

Наука, технологии и иновации

Въз основа на Споразумението между Европейската общност и правителството на Япония за сътрудничество в областта на науката и технологиите, съставено на 30 ноември 2009 г. в Брюксел, със съответните му изменения, страните засилват сътрудничеството в областта на науката, технологиите и иновациите, като поставят специален акцент върху приоритетите от взаимен интерес.

Член 15

Транспорт

1. Страните се стремят да осъществяват сътрудничество чрез засилване на обмена на информация и на диалога относно транспортните политики и практики и други области от взаимен интерес във връзка с всички видове транспорт и, когато е целесъобразно, координират своите позиции на международните форуми в областта на транспорта.
2. Областите на сътрудничество, посочени в параграф 1, включват:
 - а) сектора на въздухоплаването, като например безопасността на въздухоплаването, сигурността на въздухоплаването, управлението на въздушното движение и други имащи отношение разпоредби, с цел да се улеснят по-широки и взаимноизгодни отношения в областта на въздушния транспорт, включително, когато е целесъобразно, чрез осъществяването на техническо и регулаторно сътрудничество и чрез допълнителни споразумения, основани на взаимен интерес и съгласие;
 - б) сектора на морския транспорт; и
 - в) железопътния сектор.

Член 16

Космическо пространство

1. Страните засилват обмена на мнения и информация относно съответните си космически политики и дейности.
2. Страните се стремят да си сътрудничат, когато е целесъобразно, включително посредством редовен диалог, в изследването на космическото пространство и използването му за мирни цели, в това число във връзка със съвместимостта на техните навигационни спътникови системи, наблюдението и мониторинга на Земята, областта на изменението на климата, областта на космическите науки и технологии, свързаните със сигурността аспекти на космическите дейности и други области от взаимен интерес.

Член 17

Сътрудничество в областта на промишлеността

1. Страните насърчават сътрудничеството в областта на промишлеността с цел да повишат конкурентоспособността на своите предприятия. За тази цел те засилват обмена на мнения и най-добри практики относно съответните си промишлени политики в области като иновациите, изменението на климата, енергийната ефективност, стандартизацията и корпоративната социална отговорност, както и относно повишаването на конкурентоспособността на малките и средните предприятия и подкрепата за тяхната интернационализация.

2. Страните улесняват дейностите за сътрудничество, установени от техните публични и частни сектори, с оглед на повишаването на конкурентоспособността на съответните им предприятия и на подобряването на сътрудничеството им, включително посредством диалог между тях.

Член 18

Митници

Страните засилват сътрудничеството в областта на митниците, включително улесняването на законната търговия, като същевременно гарантират ефективен митнически контрол и спазване на митническите закони и подзаконови разпоредби, въз основа на Споразумението между Европейската общност и правителството на Япония за сътрудничество и административна взаимопомощ в митническата област, съставено в Брюксел на 30 януари 2008 г., със съответните му изменения. Те също така обменят мнения и осъществяват сътрудничество в съответните международни рамки.

Член 19

Данъчно облагане

С цел да насърчат доброто управление в областта на данъчното облагане, страните се стремят да засилят сътрудничеството в съответствие с международно установените данъчни стандарти, по-специално като насърчават трети държави да увеличат прозрачността, да гарантират обмена на информация и да премахнат вредните данъчни практики.

Член 20

Туризм

Страните засилват сътрудничеството във връзка с устойчивото развитие на туризма и повишаването на конкурентоспособността на туристическия отрасъл, което може да допринесе за икономическия растеж, културния обмен и контактите между хората.

Член 21

Информационно общество

Страните обменят възгледи относно съответните си политики и разпоредби в областта на информационните и комуникационните технологии с цел засилване на сътрудничеството по ключови въпроси, сред които:

- а) електронни съобщения, включително управление на интернет и безопасност и сигурност в интернет;
- б) взаимосвързаност на научноизследователските мрежи, включително в регионален контекст;
- в) насърчаване на научноизследователската дейност и иновациите; и
- г) стандартизация и разпространението на нови технологии.

Член 22

Политика за потребителите

Страните насърчават диалога и обмена на мнения относно политиките и законовите и подзаконовите разпоредби с цел постигане на високо равнище на защита на потребителите и засилват сътрудничеството в ключови области, сред които безопасност на продуктите, прилагане на законовите и подзаконовите разпоредби за защита на потребителите, както и осведоменост на потребителите, предоставяне на повече права на потребителите и правни средства за защита на потребителите.

Член 23

Околна среда

1. Страните засилват обмена на мнения, информация и най-добри практики, относно политиките и разпоредбите в областта на околната среда, и укрепват сътрудничеството в области като:

- а) ефективното използване на ресурсите;
- б) биологичното разнообразие;

- в) устойчивото потребление и производство;
 - г) технологиите, стоките и услугите в подкрепа на опазването на околната среда;
 - д) опазването и устойчивото управление на горите, включително, когато е целесъобразно, въпросите, свързани с незаконната сеч; и
 - е) други области, за които се вземе решение в рамките на съответния диалог относно политиката.
2. Страните се стремят да засилят сътрудничеството в рамките на съответните международни споразумения и инструменти, приложими за страните, както и в рамките на международни форуми.

Член 24

Изменение на климата

1. Страните — като признават необходимостта от спешно, съществено и трайно намаляване на глобалните емисии на парникови газове с цел задържане на покачването на средната температура в световен мащаб до значително под 2 °C в сравнение с нивата преди началото на индустриализацията и от продължаване на усилията за ограничаване на покачването на температурата до 1,5 °C в сравнение с нивата преди началото на индустриализацията — ще поемат водеща роля в борбата с изменението на климата и неблагоприятните последици от него, включително като предприемат действия на национално и международно равнище за намаляване на антропогенните емисии на парникови газове. Страните си сътрудничат, по целесъобразност, в съответствие с Рамковата конвенция на ООН по изменение на климата, съставена в Ню Йорк на 9 май 1992 г., за постигане на целта на Конвенцията, във връзка с изпълнението на Парижкото споразумение, съставено в Париж на 12 декември 2015 г., и за укрепване на многостранните правни рамки. Те се стремят също и към засилване на сътрудничеството в други важни международни форуми.
2. С цел насърчаване на устойчивото развитие страните се стремят към сътрудничество също и чрез засилване на обмена на информация и най-добри практики, и когато е целесъобразно, чрез насърчаване на координацията на политиките по въпроси от взаимен интерес в областта на изменението на климата, включително например по следните въпроси:
- а) смекчаване на последиците от изменението на климата чрез различни мерки, като например научни изследвания и развиване на технологии с ниски нива на въглеродни емисии, пазарни механизми и намаляване на краткотрайните атмосферни замърсители;
 - б) адаптиране към неблагоприятните последици от изменението на климата; както и
 - в) помощ за трети държави.

Член 25

Селищна политика

Страните насърчават обмена на опит и добри практики в областта на селищните политики, по-конкретно с цел посрещане на общите предизвикателства в тази област, включително предизвикателствата, произтичащи от демографската динамика и изменението на климата. Страните насърчават, когато е уместно, такъв обмен на опит и добри практики и сред своите местни власти и общински органи.

Член 26

Енергетика

Страните се стремят да засилят сътрудничеството и, когато е целесъобразно, да осъществяват тясна координация в рамките на международни организации и форуми в областта на енергетиката, включително в областите на енергийната сигурност, световната търговия и инвестиции в областта на енергетиката, функционирането на световните пазари на енергия, енергийната ефективност и технологиите, свързани с енергетиката.

Член 27

Селско стопанство

1. Страните засилват сътрудничеството в областта на политиката за селското стопанство, развитието на селските райони и управлението на горите, включително устойчивото селско стопанство, продоволствената сигурност, интеграцията на екологични изисквания в селскостопанската политика, политиката на развитие за селските райони, политиката за насърчаване и за качество на селскостопанските хранителни продукти, в това число географските означения, биологичното производство, международните селскостопански перспективи, устойчивото управление на горите и връзките между политиките за устойчиво селско стопанство, развитие на селските райони и горското стопанство и политиките за околната среда и изменението на климата.
2. Страните засилват сътрудничеството в областта на научните изследвания и иновациите в областта на селското стопанство и управлението на горите.

Член 28

Рибарство

1. Страните насърчават диалога и засилват сътрудничеството относно политиките в областта на рибарството в съответствие с подхода на предпазливост и екосистемния подход с оглед на насърчаването на дългосрочното опазване, ефективното управление и устойчивото използване на рибните ресурси на основата на най-добрите налични научни данни.
2. Страните засилват обмена на мнения и информация и насърчават международното сътрудничество за предотвратяване, възпиране и премахване на незаконния, недеклаирания и нерегулирания риболов.
3. Страните засилват сътрудничеството в рамките на съответните регионални организации за управление на риболова.

Член 29

Морско дело

В съответствие с международното право, както е заложено в Конвенцията на Организацията на обединените нации по морско право, съставена в Монтего Бей на 10 декември 1982 г. (по-нататък наричана Конвенцията на ООН по морско право), страните насърчават диалога, подобряват взаимното разбиране относно морското дело и работят заедно за насърчаване на:

- а) върховенството на закона в тази област, включително свободата на корабоплаването и прелитането и останалите свободи на откритото море, заложи в член 87 от Конвенцията на ООН по морско право; и
- б) дългосрочното опазване, устойчивото управление и по-доброто познаване на екосистемите и неживите ресурси на моретата и океаните в съответствие с приложимото международно право.

Член 30

Заетост и социални въпроси

1. Страните засилват сътрудничеството в областта на заетостта, социалните въпроси и достойните условия на труд, например относно политиките по заетостта и системите за социална сигурност във връзка със социалното измерение на глобализацията и демографските промени, чрез обмен на мнения и опит и, когато е уместно, чрез дейности за сътрудничество по въпроси от общ интерес.
2. Страните се стремят да спазват, утвърждават и прилагат международно признатите трудови и социални стандарти и да насърчават достойни условия на труд въз основа на своите ангажменти съгласно съответните международни инструменти, като Декларацията на Международната организация на труда за основните принципи и права в областта на труда, приета на 18 юни 1998 г., и Декларацията на Международната организация на труда относно социалната справедливост за справедлива глобализация, приета на 10 юни 2008 г.

Член 31

Здравеопазване

Страните засилват обмена на мнения, информация и опит в областта на здравеопазването с цел ефективното разрешаване на трансгранични проблеми в областта на здравеопазването, по-специално като си сътрудничат в областта на превенцията и контрола на заразните и незаразните болести, включително чрез насърчаването, по целесъобразност, на международни споразумения в областта на здравеопазването.

Член 32

Съдебно сътрудничество

1. Страните засилват съдебното сътрудничество по гражданскоправни и търговскоправни въпроси, по-специално що се отнася до насърчаването и ефективността на конвенциите за съдебно сътрудничество по гражданскоправни въпроси.
2. Страните засилват съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси на основата на Споразумението между Европейския съюз и Япония за правна взаимопомощ по наказателноправни въпроси, подписано в Брюксел на 30 ноември 2009 г. и в Токио на 15 декември 2009 г., със съответните му изменения.

Член 33

Борба с корупцията и организираната престъпност

Страните укрепват сътрудничеството в предотвратяването и борбата с корупцията и транснационалната организирана престъпност, включително трафика на огнестрелно оръжие и икономическите и финансовите престъпления, в това число, по целесъобразност, чрез насърчаването на съответните международни споразумения.

Член 34

Борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма

Страните засилват сътрудничеството, включително чрез обмен на информация, за предотвратяване на използването на съответните им финансови системи за изпиране на приходи от престъпна дейност и финансиране на тероризма, като отчитат общоприетите стандарти на съответните международни органи, като например Специалната група за финансови действия.

Член 35

Борба с незаконните наркотици

Страните укрепват сътрудничеството за предотвратяване и борба с незаконните наркотици с цел:

- а) намаляване на доставките, трафика и търсенето на незаконни наркотици;
- б) предотвратяване на отклоняването на прекурсори за целите на незаконното производство на наркотици и психотропни вещества;
- в) защита на общественото здраве и благосъстояние; и
- г) разбиване на транснационалните престъпни мрежи, участващи в трафика на наркотици, по-специално с цел да се избегне навлизането им в законни търговски и финансови предприятия, *inter alia* чрез обмена на информация и най-добри практики.

Член 36

Сътрудничество по въпросите на киберпространството

1. Страните засилват обмена на мнения и информация относно съответните си политики и дейности по въпросите на киберпространството и насърчават този обмен в рамките на международни и регионални форуми.
2. Страните засилват сътрудничеството с цел насърчаване и защита във възможно най-голяма степен на правата на човека и свободния поток на информация в киберпространството. За тази цел, и въз основа на принципното разбиране, че международното право се прилага в киберпространството, те си сътрудничат, когато е целесъобразно, за създаването и разработването на международни норми, както и за насърчаване на изграждането на доверие в киберпространството.
3. Страните си сътрудничат, когато е целесъобразно, за увеличаване на капацитета на трети държави да подсилват своята киберсигурност и да се борят с киберпрестъпността.
4. Страните засилват сътрудничеството за предотвратяване и борба с киберпрестъпността, включително с разпространението на незаконно съдържание в интернет.

Член 37

Резервационни данни на пътниците

Страните се стремят да използват до степен, съвместима със съответните им законови и подзаконови разпоредби, наличните инструменти, като например резервационните данни на пътниците, за предотвратяване на терористични актове и тежки престъпления и за борба с тях, като същевременно зачитат правото на неприкосновеност на личния живот и защита на личните данни.

Член 38

Миграция

1. Страните насърчават диалога относно политиките в областта на миграцията, например относно законната миграция, незаконната имиграция, трафика на хора, убежището и управлението на границите, включително визите и сигурността на документите за пътуване, като отчитат социално-икономическите реалности на миграцията.
2. Страните укрепват сътрудничеството за предотвратяване и контрол на незаконната имиграция, включително като осигуряват обратното приемане на своите граждани без ненужно забавяне и им предоставят подходящи документи за пътуване.

Член 39

Защита на личните данни

Страните засилват сътрудничеството с цел да гарантират висока степен на защита на личните данни.

Член 40

Образование, младеж и спорт

1. Страните засилват обмена на мнения и информация относно своите политики в областта на образованието, младежта и спорта.
2. Страните насърчават, където е уместно, дейности за сътрудничество в областта на образованието, младежта и спорта, като например съвместни програми, обмен на хора и обмен на знания и опит.

Член 41

Култура

1. Страните се стремят да засилят обмена на лица, осъществяващи дейности в областта на културата, и на произведения на изкуството и да изпълняват, по целесъобразност, съвместни инициативи в различни културни сфери, включително аудио-визуални произведения, като например филми.
2. Страните насърчават диалога и сътрудничеството между своите граждански общества и институции в секторите на културата с цел повишаване на взаимното познаване и разбирателство.
3. Страните се стремят да си сътрудничат по въпроси от общ интерес в рамките на съответните международни форуми, и по-специално Организацията за образование, наука и култура на ООН, за постигането на общите цели и за насърчаване на културното многообразие и защитата на културното наследство.

Член 42

Съвместен комитет

1. Създава се съвместен комитет, съставен от представители на страните. Съвместният комитет се председателства съвместно от представители на страните.
2. Съвместният комитет:
 - а) координира цялостното партньорство, градящо се на настоящото споразумение;
 - б) отправя, когато е целесъобразно, искания за информация от комитетите или други органи, създадени по силата на други споразумения или договорености между страните, и обменя мнения по въпроси от общ интерес;
 - в) взема решения за допълнителни области на сътрудничество, които не са посочени в настоящото споразумение, при условие че те са в съответствие с целите на споразумението;

- г) гарантира правилното функциониране и ефективното прилагане на настоящото споразумение;
 - д) полага усилия за разрешаване на всички спорове, възникнали при тълкуването, прилагането или изпълнението на настоящото споразумение;
 - е) представлява форум за разясняване на релевантни изменения на политики, програми или компетентности, които имат отношение към настоящото споразумение; и
 - ж) отправя препоръки и приема решения, когато е уместно, и улеснява конкретни аспекти на сътрудничеството на основата на настоящото споразумение.
3. Съвместният комитет взема решения с консенсус.
 4. Съвместният комитет обикновено провежда едно заседание годишно, последователно в Токио и в Брюксел. Той заседава и по искане на една от страните.
 5. Съвместният комитет приема свой процедурен правилник.

Член 43

Уреждане на спорове

1. Страните предприемат всички общи или конкретни мерки, които са необходими за изпълнението на техните задължения по силата на настоящото споразумение, на основата на принципите на взаимно уважение, равноправно партньорство и зачитане на международното право.
 2. При възникването на спор относно тълкуването, прилагането или изпълнението на настоящото споразумение страните активизират своите усилия за консултиране и сътрудничество помежду си с цел постигане на своевременно уреждане на спора по взаимно съгласие.
 3. Ако даден спор не може да бъде разрешен в съответствие с параграф 2, всяка от страните може да поиска спорът да бъде отнесен до съвместния комитет за допълнително обсъждане и проучване.
 4. Страните считат, че особено сериозно и съществено нарушение на задълженията, описани в член 2, параграф 1 и член 5, параграф 1 и представляващи съществен елемент от основата за сътрудничество по настоящото споразумение, което нарушение е с тежест или от естество, имащи извънреден характер, представляващ заплаха за мира и сигурността, и има международни последици, може да се разглежда като особено неотложен случай.
 5. В малко вероятния и неочакван сценарий на възникване на територията на някоя от страните на особено неотложен случай, както е посочен в параграф 4, по искане на другата страна съвместният комитет провежда спешни консултации в рамките на 15 дни.
- Ако съвместният комитет не може да постигне взаимноприемливо решение, той се свиква незабавно на равнище министри по този въпрос.
6. Когато в особено неотложен случай не е намерено взаимноприемливо решение на равнище министри, страната, отправила искането, посочено в параграф 5, може да реши да спре действието на разпоредбите на настоящото споразумение в съответствие с международното право. Наред с това страните отчитат, че страната, отправила искането, посочено в параграф 5, може да предприеме други подходящи мерки извън рамката на настоящото споразумение, в съответствие с международното право. Страната нотифицира незабавно в писмен вид другата страна за решението си и го прилага за минималния срок, необходим за уреждането на въпроса по приемлив за страните начин.
 7. Страните следят развитието на особено неотложния случай, довел до решението за спиране на действието на разпоредбите на настоящото споразумение. Страната, прибягнала до спирането на действието на разпоредбите на настоящото споразумение, го оттегля при първа възможност и във всеки случай веднага след като особено неотложния случай вече не съществува.
 8. Настоящото споразумение не засяга и не накърнява тълкуването или прилагането на други споразумения между страните. По-специално, разпоредбите за уреждане на спорове от настоящото споразумение не заменят и не засягат по никакъв начин разпоредбите за уреждане на спорове в други споразумения между страните.

Член 44

Други разпоредби

Сътрудничеството и действията в рамките на настоящото споразумение се изпълняват съгласно съответните законови и подзаконови разпоредби на страните.

Член 45

Определение за „страни“

За целите на настоящото споразумение „страните“ означава Съюзът или неговите държави членки, или Съюзът и неговите държави членки, съгласно съответните им области на компетентност, от една страна, и Япония, от друга страна.

Член 46

Разкриване на информация

Никоя от разпоредбите в настоящото споразумение не се тълкува като задължение за страните да предоставят информация, чието разкриване би засегнало техните основни интереси в областта на сигурността.

Член 47

Влизане в сила и прилагане до влизането в сила

1. Настоящото споразумение се ратифицира от Япония и се одобрява или ратифицира от Съюза като страна по споразумението съгласно техните съответни приложими правни процедури. Инструментът за ратифициране от страна на Япония и инструментът, с който се потвърждава приключването на одобрението и ратификацията от Съюза като страна по споразумението, се разменят в Токио. Настоящото споразумение влиза в сила на първия ден от втория месец след датата на размяна на инструментите.

2. Независимо от разпоредбите на параграф 1, Съюзът и Япония прилагат разпоредбите на членове 1, 2, 3 и 4, член 5, параграф 1, членове 11, 12, 13, 14, 15 (с изключение на параграф 2, буква б), 16, 17, 18, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31 и 37, член 38, параграф 1, членове 39, 40, 41, 42 (с изключение на параграф 2, буква в), 43, 44, 45, 46 и 47, член 48, параграф 3, членове 49, 50 и 51 от настоящото споразумение до влизането му в сила. Това прилагане започва от първия ден от втория месец след датата, на която Япония е нотифицирала Съюза за приключването на ратифицирането от Япония, или датата, на която Съюзът е нотифицирал Япония за приключването на приложимите правни процедури, необходими за тази цел, която от двете дати настъпи по-късно. Нотифицирането се извършва с дипломатически ноти.

3. Разпоредбите на настоящото споразумение, които трябва да се прилагат до влизането в сила на настоящото споразумение в съответствие с параграф 2, имат същото правно действие, както ако настоящото споразумение между страните беше в сила.

Член 48

Прекратяване

1. Настоящото споразумение остава в сила, освен ако не бъде прекратено в съответствие с параграф 2.

2. Всяка от страните може да нотифицира писмено другата страна за намерението си да прекрати настоящото споразумение. Прекратяването влиза в сила шест месеца след датата на получаване на тази нотификация от другата страна.

3. Всяка от страните може да нотифицира писмено другата страна за намерението си да прекрати прилагането до влизането в сила, предвидено в член 47, параграф 2. Прекратяването влиза в сила шест месеца след датата на получаване на тази нотификация от другата страна.

Член 49

Бъдещи присъединявания към Съюза

1. Съюзът уведомява Япония относно всяка молба на трета държава за присъединяване към Съюза.

2. Страните обсъждат, включително в рамките на съвместния комитет, последиците, които присъединяването на третата държава към Съюза може да има за настоящото споразумение.
3. Съюзът уведомява Япония относно подписването и влизането в сила на договор за присъединяване на трета държава към Съюза.

Член 50

Териториално приложение

Настоящото споразумение се прилага, от една страна, на териториите, на които се прилагат Договорът за Европейския съюз и Договорът за функционирането на Европейския съюз, и в съответствие с предвидените в посочените договори условия, и от друга страна — на територията на Япония.

Член 51

Автентични текстове

Настоящото споразумение е съставено в два еднообразни екземпляра на английски, български, гръцки, датски, естонски, испански, италиански, латвийски, литовски, малтийски, немски, нидерландски, полски, португалски, румънски, словашки, словенски, унгарски, фински, френски, хърватски, чешки, шведски и японски език, като всички текстове са еднакво автентични. В случай на несъответствие между текстовете на настоящото споразумение страните отнасят въпроса до съвместния комитет.

В ПОТВЪРЖДЕНИЕ НА КОЕТО долуподписаните, надлежно упълномощени за целта представители, положили подписите си под настоящото споразумение.

Съставено в Токио на седемнадесети юли две хиляди и осемнадесета година.

Hecho en Tokio, el diecisiete de julio de dos mil dieciocho.

V Tokiu dne sedmnáctého července dva tisíce osmnáct.

Udfærdiget i Tokyo den syttende juli to tusind og atten.

Geschehen zu Tokyo am siebzehnten Juli zweitausendachtzehn.

Kahe tuhande kaheksateistkümnenda aasta juulikuu seitsmeteistkümnendal päeval Tōkyōs.

Έγινε στο Τόκιο, στις δεκαεπτὰ Ιουλίου δύο χιλιάδες δεκαοκτώ.

Done at Tokyo on the seventeenth day of July in the year two thousand and eighteen.

Fait à Tokyo, le dix-sept juillet deux mille dix-huit.

Sastavljeno u Tokiju sedamnaestog srpnja godine dvije tisuće osamnaeste.

Fatto a Tokyo, addì diciassette luglio duemiladiciotto.

Tokijā, divtūkstoš astoņpadsmitā gada septiņpadsmitajā jūlijā.

Priimta du tūkstančiai aštuonioliktą metų liepos septynioliktą dieną Tokijuje.

Kelt Tokióban, a kétezertizenhatalcadik év július havának tizenhetedik napján.

Magħmul f'Tokyo fis-sbatax-il jum ta' Lulju fis-sena elfejn u tmintax.

Gedaan te Tokio, zeventien juli tweeduizend achttien.

Sporządzono w Tokio dnia siedemnastego lipca roku dwa tysiące osiemnastego.

Feito em Tóquio aos dezassete dias do mês de julho de dois mil e dezoito.

Întocmit la Tokyo la şaptesprezece iulie două mii optsprezece.

V Tokiu sedemnásteho júla dvetisícosemnást.

V Tokiu, sedmnajstega julija leta dva tisoč osemnajst.

Tehty Tokiossa seitsemäntenätoista päivänä heinäkuuta vuonna kaksituhattakahdeksantoista.

Som skedde i Tokyo den sjuttonde juli år tjugohundraarton.

二十十八年七月十七日に東京で、作成した。

Voor het Koninkrijk België
Pour le Royaume de Belgique
Für das Königreich Belgien

Deze handtekening verbindt eveneens de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

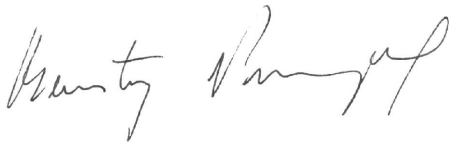
Cette signature engage également la Communauté française, la Communauté flamande, la Communauté germanophone, la Région wallonne, la Région flamande et la Région de Bruxelles-Capitale.

Diese Unterschrift bindet zugleich die Deutschsprachige Gemeinschaft, die Flämische Gemeinschaft, die Französische Gemeinschaft, die Wallonische Region, die Flämische Region und die Region Brüssel-Hauptstadt.

За Република България

Za Českou republiku

For Kongeriget Danmark

Für die Bundesrepublik Deutschland

Eesti Vabariigi nimel

Thar cheann Na hÉireann
For Ireland

Για την Ελληνική Δημοκρατία

Por el Reino de España

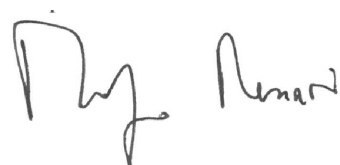
Pour la République française

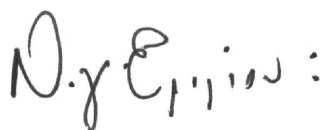
Za Republiku Hrvatsku

Per la Repubblica italiana

Για την Κυπριακή Δημοκρατία

Latvijas Republikas vārdā –

Lietuvos Respublikos vardu

Pour le Grand-Duché de Luxembourg

Magyarország részéről

Għar-Repubblika ta' Malta

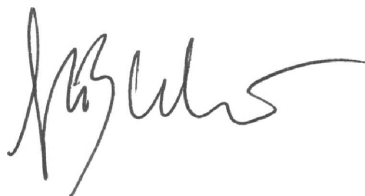
Voor het Koninkrijk der Nederlanden

Für die Republik Österreich

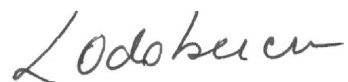
W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

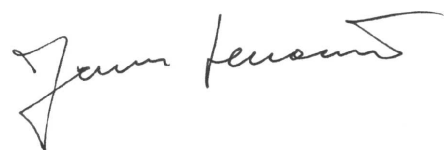
Pela República Portuguesa

Pentru România

Za Republiko Slovenijo

Za Slovenskú republiku

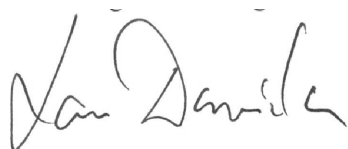

Suomen tasavallan puolesta

För Republiken Finland

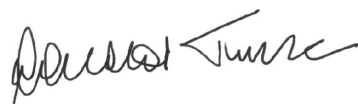
För Konungariket Sverige

For the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

Za Европейския съюз
Por la Unión Europea
Za Evropskou unii
For Den Europæiske Union
Für die Europäische Union
Euroopa Liidu nimel
Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
For the European Union
Pour l'Union européenne
Za Europsku uniju
Per l'Unione europea
Eiropas Savienības vārdā –
Europos Sąjungos vardu
Az Európai Unió részéről
Għall-Unjoni Ewropea
Voor de Europese Unie
W imieniu Unii Europejskiej
Pela União Europeia
Pentru Uniunea Europeană
Za Európsku úniu
Za Evropsko unijo
Euroopan unionin puolesta
För Europeiska unionen

日
本
国
の
た
め
に

